

OBSAH

- Předmluva /7/
- I. ÚVODNÍ AUTOROVO SLOVO KE ČTENÁŘŮM /10/
1. Vyznat se v dětech... Ale s čím začít? /12/
 2. Komu je tato knížka určena a oč usiluje /16/
- II. DĚTI SVĚTA A SVĚT DĚTÍ /18/
1. V roce 1739 nebylo dítě doma /20/
 2. Děti a lidé /23/
 - Musí být dítě polidštěno? /24/
 - Dětství jako pravý stav člověka? /29/
 - Smysl dětství v celistvosti lidského života /32/
 3. Děti v nástupu /35/
 4. Děti ohrožené i ohrožující /38/
 5. Děti jako budoucnost lidstva /44/
- III. DÍTĚ SE CHCE ROZVÍJET,
ANEB CO BY BYLO MOŽNĚ, KDYBY... /46/
1. Kde hledat možnosti (potence) rozvoje dítěte? /50/
 - Možnosti rozvoje dítěte jsou ve světě kolem něho /51/
 - Možnosti rozvoje dítěte jsou v něm samotném /53/
 - Možnosti rozvoje dítěte jsou v jednotě vnějších a vnitřních vlivů /56/
 2. Co brání rozvoji dítěte? /59/
 - Traumatizování dítěte a zasévání úzkosti do jeho vztahu k sobě samému, k jeho vlastním projevům a sklonům /60/
 - Nedostatky v účinném projevování zájmu o dítě, o to, co ho zajímá a co dělá /63/
 - Necitlivé zásahy do činnosti dítěte /66/
 - Nevyužití či naopak přetížení dítěte /67/
- IV. CO NAPOMÁHÁ ROZVOJI DĚTSKÉ OSOBNOSTI? /71/
1. Význam životních perspektiv pro rozvoj osobnosti /72/
 2. Význam přesvědčení o hodnotě mezilidských vztahů /76/
 3. Význam zdravého sebevědomí /78/
 4. Význam odvahy a způsobilosti tvořivě myslet a jednat /81/
 5. Význam nezastupitelné povinnosti a zodpovědnosti vůči kolektivu /85/
- V. „CO PODLE TVÝCH PŘEDSTAV
ČINÍ RODINU ŠTASTNOU?“ /88/
1. „Mít jednou také takovou rodinu...“ /89/
 2. „Založit rodinu, to je věda!“ /94/
 3. „Mít v rodině zázemí...“ /97/
 4. Rodina – to není jenom vnější prostředí dítěte! /101/

VI. MALÉ DÍTĚ PROŽÍVÁ VŠECHNO JINAK...	/103/
1. Prvopočáteční zkušenosti	/106/
2. Prožívání bez odstupu	/111/
3. Zainteresované prožívání	/113/
VII. ÚSKALÍ RODINNÉ VÝCHOVY	/115/
1. Když dítě pořád jenom musí anebo nesmí	/118/
2. Když má dítě ztělesnit sny svých rodičů	/123/
3. Když má být dítě vždycky a všude perfektní	/125/
4. Když se má dítě samo za sebe stydět	/128/
5. Když má být dítě ochraňováno před zlým světem	/132/
6. Když jednou tak a potom zase onak...	/136/
7. Ani „Prokrustovo lože“, ani „dítě náš pán“, ale...	/140/
VIII. VÝCHOVA JE SPOLEČNÝM DÍLEM RODIČŮ A DĚTÍ	/145/
1. Výchovou k sebevýchově, sebevýchovou k sebezprekonání	/147/
Hanba sobectví	/148/
Dar odříkání	/151/
Mít pevnou vůli	/155/
2. Domov utváří dítě – dítě spoluvytváří domov	/157/
Naše společné večery	/160/
3. Věk a proměny dítěte	/164/
Respektovat věk není jednoduché	/164/
Podchytit činnost dítěte	/171/
Brána dospělosti otevřená, nebo uzavřená	/177/
4. O nezbytnosti vzorů a ideálů	/180/
IX. UČIT SE LÉPE NENÍ ŽÁDNÉ KOUZLO	/184/
1. Učení má své pevné místo v rozvrhu dne	/187/
2. Učení je uvědomělou činností	/192/
3. Čím je učení aktivnější, tím je účinnější	/198/
4. „Učíme se hlavně ve škole. Ale škola – to není jenom učení!“	/202/
X. VYZNAT SE V DĚTECH ZNAMENÁ...	/208/